

Er is maar 1 God!

Bijbelstudie over de doctrine van de Ene God van de Bijbel

Deel 3: De Heilige Geest is de Vader¹

Door Br. Johannes

Woord vooraf

In onze verkenning van de leer van de Ene God, de Ene God van de Bijbel, worden we vroeger of later geconfronteerd met de vraag of de Heilige Geest een aparte entiteit is in de Godheid, of één en dezelfde is als de Vader? Dit artikel neemt twee theologische visies onder de loep: de eerste visie beschouwt de Heilige Geest als de derde persoon van een Triniteit, en dus niet dezelfde als de Vader. De tweede visie is tegengesteld aan de eerste, en stelt dat de Heilige Geest identiek is aan de Vader. De tweede visie wordt ook wel “modalisme” genoemd, en gaat uit van 1 ondeelbare God die Zich op verschillende wijze openbaren kan. Het is van belang om in te zien dat deze twee visies op God elkaar uitsluiten, en dus niet beide tegelijkertijd waar kunnen zijn. Slechts één van deze visies is correct, en de ander moet dus als een dwaling worden beschouwd. Welke van deze twee visies het meest in aanmerking komt voor een certificaat van echtheid, gaan we in dit artikel vanuit de Schrift onderzoeken.

God en de Geest zijn identiek in het oude testament

(Gen 6:3) Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren.

Al na enkele hoofdstukken in het boek Genesis geeft de Bijbel een belangrijke aanwijzing over de identiteit van de Geest van God. God spreekt er over de Geest als “mijn Geest”. De Geest is Gods eigen Geest, en God is in feite de “eigenaar” van deze Geest. Nergens echter spreekt God over de Geest als een apart wezen, die gescheiden van Hem is, en buiten Zijn eigen wil en bewustzijn zou bestaan. Deze vaststelling krijgt vanuit de volgende verzen verdere ondersteuning:

(Num 11:29) Doch Mozes zeide tot hem: Zijt gij voor mij ijverende? Och, of al het volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave!

(Ri 6:34) Toen toog de Geest des HEEREN Gideon aan, en hij blies met de bazuin, en de Abiezrieten werden achter hem bijeengeroepen.

(1Sam 16:13) Toen nam Samuël den oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden zijner broederen. En de Geest des HEEREN werd vaardig over David van dien dag af en voortaan. Daarna stond Samuël op, en hij ging naar Rama.

¹ Deel 1 en 2 zijn reeds eerder verschenen en zijn als pdf beschikbaar op www.apostolischekerk.info

(Spr 1:23) Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken.

In het eerste deel van deze serie hebben we al geconstateerd dat God de Schepping alleen en in Zijn eentje heeft volbracht, en geen “co-Scheppers” in de Bijbel worden opgevoerd. God maakte alles zonder hulp van anderen:

(Jes 44:24) Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, en Die u geformeerd heeft van den buik af: Ik ben de HEERE, Die alles doet, Die den hemel uitbreidt, Ik alleen, en Die de aarde uitspant door Mijzelven

Met deze vers in het achterhoofd dringt de vraag zich op wat we moeten denken van de volgende teksten:

(Job 33:4) De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen heeft mij levend gemaakt.

(Ps 104:30) Zendt Gij Uw Geest uit, zo worden zij geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks.

De Bijbel spreekt zichzelf niet tegen. Deze verzen maken aannemelijk dat de “Geest van God” en “God (YHWH)” twee aanduidingen moeten zijn voor Dezelfde Schepper. Het feit dat de begrippen “Geest van God” en “God” volledig uitwisselbaar zijn, spreekt al uit de allereerste zinnen van de Bijbel:

(Gen 1:1) In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

(Gen 1:2) De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.

God is in Genesis 1:1-2 aan het werk als Schepper. Hij is aanwezig als Geest. Nergens geeft de tekst aanleiding om een deling in deze God te veronderstellen. De enige manier om dit wel te doen, is door deze verzen in het licht van een theologische drie-eenheid te “herinterpreteren”. Na Zijn introductie gemaakt te hebben als Schepper, zien we vervolgens dat deze Geest, deze Heer begint te spreken:

(Gen 1:3) En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht.

Ook Zijn stem, Zijn Woord, is hier niet gescheiden van Hem, maar het is Hijzelf, die spreekt, en geen andere god is met Hem. De Geest van God spreekt, en Zijn Woord veroorzaakt de vorming van materie en energie.

Voorvechters van de formule van de drie-eenheid houden echter vol dat de Geest van God een aparte, gelijkwaardige en eeuwige persoon is naast de Vader en de Zoon, en dat Hij is opgenomen in een mysterieuze “triniteit”, die op zichzelf ook weer één is. Deze verwarrende, onbegrijpelijke en onuitlegbare visie op de Godheid speelt al ruim 1650 jaar het Christendom parten. Het is de “roze olifant” in de tempel van het Christelijke geloof. Erg nuttig is hij niet, niemand kan hem negeren en hij staat nogal hinderlijk in de weg.

Op dogmatische wijze houden velen vast aan het idee dat de Vader niet de Zoon is en de Zoon niet de Heilige Geest is. Er is veel verwarring over de exacte definitie van de doctrine van de drie-eenheid, die vastgelegd is tijdens het concilie van Constantinopel in 381 AD. Ik heb gemerkt dat Christenen die sympathiek tegenover deze leer staan vaak geen juiste definitie van de drie-eenheid kunnen geven. Daarom laat ik één van hun experts zelf aan het woord. Ik heb daartoe

een quote opgenomen van dr. Wayne Grudem, een vooraanstaande baptist en theoloog die veel over Christelijke doctrine heeft gepubliceerd²:

“God is Three Persons. The fact that God is three persons means that the Father is not the Son; they are distinct persons. It also means that the Father is not the Holy Spirit, but that they are distinct persons. And it means that the Son is not the Holy Spirit”

Laten we gewapend met deze definitie weer richting het Woord van God gaan en de drie-eenheid eens aan een “lakmoestest” onderwerpen.

(Ps 51:10) Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest.

(Ps 51:11) Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heiligen Geest niet van mij.

In het licht van het voorgaande, is het merkwaardig dat David aan God de Vader vraagt om Zijn Geest, de Heilige Geest, niet weg te nemen. Indien de Heilige Geest werkelijk een aparte, gelijke en eeuwige God de Heilige Geest is, waarom richt David zich dan niet rechtstreeks tot hem? Waarom draait David er omheen, in plaats van meteen de persoon in kwestie te bevragen? Als David wenst dat de derde persoon van de drie-eenheid bij hem blijft, dan moet hij bij voorkeur deze derde persoon aanspreken en niet de eerste persoon, de Vader.

In een andere Psalm zien we waarom David de Geest niet direct aanspreekt:

(Ps 139:7) Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht?

Voor David is de Geest geen aparte, soevereine persoon maar simpelweg “eigendom” van God. David begrijpt dat de Geest van God gelijkgesteld kan worden aan Gods aanwezigheid. Voor David is er duidelijk geen verschil tussen de aanwezigheid van God en de aanwezigheid van Zijn Geest.

De nuchtere realiteit is dat er in het Oude Testament geen enkele ruimte is voor de mystiek van een drie-eenheid. Nergens is er een hint van een distinctie is tussen de Geest van God en God de Vader, en dit wordt door trinitarische theologen schoorvoetend toegegeven³:

“The statement in Genesis 1:26 may be taken as the plural of majesty or as referring to the Divine council, and on this account is not conclusive for the Trinitarian view. Indeed, there are no Old Testament passages which compel us to understand the complete New Testament doctrine of the Trinity and the distinct personality of the Spirit in the New Testament sense.”

God en de Geest zijn identiek in het Nieuwe testament

Voor gelovige Joden zoals de apostel Paulus en de apostel Petrus zou het concept van een aparte persoon “God de Heilige Geest” vreemd aan de letter en Geest van de Schrift zijn geweest. We hebben gezien dat hedendaagse theologen aanvaarden dat er in het Oude Testament geen distinctie in verschillende personen wordt gemaakt tussen God en Zijn Geest. Het is pas met de

² Grudem, Wayne, *Systematic Theology: An Introduction to Biblical Doctrine*. (Inter-Varsity Press) p. 231. 1994

³ The International Standard Bible Encyclopaedia. *The Holy Spirit*. Vol.3, p. 1407. (Of online: <http://www.internationalstandardbible.com/H/holy-spirit-1.html>)

opkomst van het hellenisme⁴ in de laatste twee eeuwen voor Christus dat filosofen zoals Philo van Alexandrië (20 BC – 50 AD) gaan speculeren over parallellen tussen Griekse wijsbegeerte en Joodse theologie.

Philo, een hellenistische Jood, trachtte aan te tonen dat de Griekse *Logos*⁵ kon worden gelijkgesteld aan de Wijsheid van Spreuken 8. Neo-platonische denkers als Philo startten zo een onzalige zoektocht naar een samensmelting van heidense Griekse filosofie met het Woord van God uit de Bijbel. De doctrine van de Logos werd later door Christelijke denkers als Justinus de Marterlaar verder ontwikkeld. Langzaam maar zeker vonden Griekse filosofische concepten, zoals een opdeling van het goddelijke in een hiërarchie van personen (hypostases), hun weg in de Christelijke kerkleer. Het eindresultaat van deze hellenisering is de vastlegging van de doctrine van de drie-eenheid in 381 AD onder keizer Constantijn.

Maar wat zegt het Nieuwe Testament? Van wie is Christus geboren? God de Vader of de Heilige Geest?

De meest effectieve manier om te onderzoeken of de Heilige Geest werkelijk identiek is aan de Vader, is door vanuit de Bijbel vast te stellen door wie de Zoon is verwekt.

(Lukas 1:35) En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwten; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.

(Matt 1:18) De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.

(Matt 1:20) En alzo hij deze dingen in den zin had, ziet, de engel des Heeren verscheen hem in den droom, zeggende: Jozef, gij zone Davids! wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest;

De Bijbeltekst is duidelijk op dit punt: de Heilige Geest heeft de Zoon verwekt, Jezus is uit de Geest geboren. Indien Jezus uit de Geest is geboren, dan is de Heilige Geest in feite de Vader van Jezus Christus. Wanneer Jezus God Zijn Vader noemt, dan doelt Hij op de Geest van God die verantwoordelijk is voor de verwekking van Zijn vlees en bloed.

Twee afzonderlijke personen kunnen niet beide de Vader zijn van Jezus Christus. De Bijbel spreekt veelvuldig over God als Vader, en Jezus maakt ons duidelijk dat Hij afkomstig is van de Vader:

(John 16:28) Ik ben van den Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat Ik de wereld, en ga heen tot den Vader.

(1Pet 1:3) Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

⁴ Het hellenisme staat voor de invloed van de Griekse cultuur, filosofie en religie op de landen in het Midden-Oosten en Europa.

⁵ De *Logos* wordt binnen het platonisme gezien als de abstracte 'hemelse ratio' of 'wereld-orde', en is niet te verwarren met het gebruik van *Logos* door de apostel Johannes in zijn proloog. Johannes gebruikt *Logos* in de zin van de Hebreeuwse *Dawbar*, ofwel Woord van God.

In Psalm 2 verklaart de Heere (YHWH) dat Hij degene is die het vlees en bloed van Jezus Christus heeft verwekt. Uit de tekst blijkt dat er sprake is van slechts 1 Vader, een "Ik", en niet van een co-ouderschap tussen God de Vader en een God de Heilige Geest.

(Ps 2:7) Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Kortom, de Bijbel leert dat Jezus is uitgegaan van de Vader en is uitgegaan van de Geest. Tegelijkertijd is duidelijk dat er slechts één verantwoordelijk voor de verwekking van Jezus Christus. De enige zinvolle conclusie is dat God en de Geest van God identiek zijn, en niet bestaan als twee verschillende personen. De Geest is de Vader.

Bewijst Matt 3:16 de triniteit?

(Matt 3:16) En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. (Matt 3:17) En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!

Veel Bijbellezers beschouwen dit vers als bewijs voor een veronderstelde distinctie tussen Vader, Zoon en Geest (nergens echter in deze verzen staat het woord "Vader", en de stem uit de hemel zou dus evengoed de Geest zou kunnen zijn). Het probleem met deze interpretatie is dat deze verzen helemaal geen theologische definitie van God trachten te geven. De achtergrond van Matt 3:16-17 is het feit dat Jezus voor het begin van Zijn bediening nog onder de wet leefde. Hij moet als onderdeel van Zijn missie als Eeuwige Hogepriester eerst de Levitische wet vervullen:

(Exod 29:1) Dit nu is de zaak, die gij hun doen zult, om hen te heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen: neem een var, het jong eens runds, en twee volkomen rammen

(Exod 29:4) Alsdan zult gij Aäron en zijn zonen doen naderen aan de deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met water wassen.

(Exod 29:7) En gij zult de zalfolie nemen, en op zijn hoofd gieten; also zult gij hem zalven.

Het is geen toeval dat Jezus Zijn aardse bediening begon op een leeftijd van 30 jaar. De wet verbood iemand voor die leeftijd in het tabernakel te dienen.

(Num 4:3) Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud; al wie tot dezen strijd inkomt, om het werk in de tent der samenkomst te doen.

Ook de theologen bevestigen deze visie. Wederom een quote uit de International Standard Bible Encyclopaedia betreffende Mattheus 3:16⁶:

The gift of the Spirit in fullness to Jesus at His baptism was no doubt His formal and public anointing for His Messianic work (Acts 10:38). The baptism of Jesus could not have the same significance with that of sinful men. For the symbolic cleansing from sin had no meaning for the sinless one. Yet as an act of formal public consecration it was appropriate to the Messiah. It brought to a close His private life and introduced Him to His public Messianic career. The conception of an anointing for public service was a familiar one in the Old Testament writings and applied to the priest (Exodus 28:41; 40:13; Leviticus 4:3,5,16; 6:20,22...).

⁶ <http://www.internationalstandardbible.com/H/holy-spirit-2.html>

These anointings were with oil, and the oil came to be regarded as a symbol of the Spirit of God.

Het is dus goed om in te zien dat Matt 3:16 niets te maken heeft met een beschrijving van de ontologie van God, maar met de symbolische vervulling van de wet van Mozes in het leven van de Messias.

Wie getuigt er in de Christen?

De meeste Christenen zullen zeggen dat het de Heilige Geest is, die hen tot effectieve getuigen van het evangelie maakt. Daarbij impliceren ze, dat het hier gaat om de derde persoon van de drie-eenheid. Daarom hebben ze moeite met verzen die zich niets lijken aan te trekken van deze theologie.

(Matt 10:20) Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest uws Vaders, Die in u spreekt.

De Geest wordt hier “uws Vaders” genoemd. Het past echter niet in het denkraam van de Trinity om de Geest “Vader” te noemen. We zullen echter nog veel meer teksten in de Bijbel vinden die aantonen dat de drie-eenheid een theologisch kaartenhuis is.

God is Geest en er is maar 1 Geest in God

(Joh 4:23) Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden.

(Joh 4:24) God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Zonder twijfel, volgens Jezus is God de Vader een Geest. De vraag is dan: hoeveel Geesten zijn er? Zelfs de meest koppige trinitarier zal toegeven dat er maar 1 Geest is:

(Efe 4:4) Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

(1Cor 12:13) Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

Welnu, als God de Vader een Geest is, en als er maar 1 Geest bestaat, dan is de conclusie simpel: De Heilige Geest is de Vader. De Vader en de Geest zijn geen twee gescheiden “personen”, maar 1 Persoon YHWH.

Wie is de Trooster?

Wanneer we spreken over de Heilige Geest dan spreken we over de Trooster van de gelovigen. Wat zegt de Bijbel over de Trooster?

(Joh 14:16) En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid;

(Joh 14:17) Namelijk den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.

(Joh 14:18) Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u.

(1Kor 15:45) Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

Het is moeilijk voorstelbaar dat deze verzen worden ingezet om geloofwaardigheid te verlenen aan een doctrine zoals de drie-eenheid. Een nadere beschouwing zal laten zien dat deze praktijk een verdraaiing betreft van genoemde teksten. Ten eerste valt op dat Jezus de Trooster de “Geest der Waarheid” noemt. In hetzelfde hoofdstuk spreekt Jezus over zichzelf als de “Weg, de Waarheid en het Leven” (Joh. 14:6). Met andere woorden, Hij (Jezus) is de vleesgeworden Geest der Waarheid. In deze cruciale passages laat Jezus de discipelen zien dat deze Geest der Waarheid (die op dat moment bij hen is!) voor altijd in hen zal zijn.

Jezus is een levendmakende Geest volgens de apostel Paulus. Aanhangers van de drie-eenheid vergeten voor het gemak dat uit Johannes 14 blijkt dat de Geest der Waarheid op dat moment met de apostelen was, en zij met Hem bekend waren. Vers 18 zou alle sceptici definitief moeten overtuigen: hier spreekt Jezus over de komst van de Trooster en laat blijken dat Hij de Trooster is: “Ik zal u geen wezen laten; Ik kom *weder* tot u”⁷.

Deze woorden zijn in harmonie met een tekst van gelijke strekking in Matt 28:20: “Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld”. Jezus Christus Zelf is deze Heilige Geest die bij ons en in ons is, en die 2000 jaar geleden in de gelijkenis van een mens onder ons wandelde. Dit laatste feit komt tot uitdrukking in de naam “Emmanuel”, die “God met ons” betekent.

Volgens de bekende Bijbel-exeget Matthew Henry is één van de namen van de Messias “Menahem” – Trooster:

*“Another comforter. Christ was expected as the consolation of Israel. One of the names of the Messiah among the Jews was Menahem—the Comforter. The Targum calls the days of the Messiah the years of consolation.”*⁸

(Jes 61:2) Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten

(Lukas 2:25) En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de vertroosting Israëls, en de Heilige Geest was op hem.

Bovenstaande verzen, die handelen over de komst van de Messias, laten duidelijk zien dat de Messias verantwoordelijk is voor de vertroosting van Israel. Jezus is de Trooster.

De Geest van God is de Geest van Christus

(1Joh 4:12) Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn liefde is in ons volmaakt.

(1Joh 4:13) Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft.

De Geest die een Christen ontvangt is dus de Geest van God. De Geest van God is de Geest van Christus:

⁷ Het woordje “weder” komt niet in de Griekse tekst van de TR voor en is toegevoegd door de protestantse vertalers van de Statenvertaling. Een betere vertaling is in o.a. KJV en Darby te vinden: “I will not leave you orphans, I am coming to you/I come to you”.

⁸ <http://www.biblestudytools.com/commentaries/matthew-henry-complete/john/14.html>

(Rom 8:9) Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

(Rom 8:11) En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

Welke Geest heeft Jezus uit de doden opgewekt? De Geest die in Jezus was, namelijk Jezus Zelf:

(Joh 2:19) Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.

(Acts 2:24) Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelven dood zou gehouden worden.

Er zal een dag komen dat de Geest die in Jezus was, die Hem uit de doden heeft opgewekt, ons zal opwekken tot eeuwig leven. Deze is de Heilige Geest.

(1Kor 2:11) Want wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.

Met bovenstaande vers laat de apostel Paulus ons begrijpen dat de Heilige Geest (De Geest van God) identiek is met God. Net zoals de geest van de mens identiek is met hem, omdat hij in de mens is, zo is de Geest van God identiek aan God, omdat Hij in God is. De Geest is niet gescheiden van de God, maar is God.

Jezus Christus Zelf is De Heilige Geest geopenbaard in vlees en bloed. Dit is wat de apostel Paulus op zeer eloquente wijze verklaart:

(2Kor 3:17) De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.

(2Kor 3:18) En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Bovenstaande teksten vormen een probleem voor trinitarische theologen als Wayne Grudem. Zonder enige schaamte besluit hij daarom maar de volgorde van de woorden te veranderen ter ondersteuning van het dogma:

“Although so many passages clearly distinguish the Holy Spirit from the other members of the Trinity, one puzzling verse has been 2 Corinthians 3:17: “Now the Lord is the Spirit, and where the Spirit of the Lord is, there is freedom.” Interpreters often assume that “the Lord” here must mean Christ, because Paul frequently uses “the Lord” to refer to Christ. But that is probably not the case here, for a good argument can be made from the grammar and context to say that this verse is better translated with the Holy Spirit as subject, “Now the Spirit is the Lord...” In this case, Paul would be saying that the Holy Spirit is also “Yahweh” (or “Jehovah”)...”⁹

Dit in weerwil van de woordvolgorde in alle beschikbare vertalingen, inclusief de meest moderne, waarin de Griekse grammatica zonder zijn theologische en historische ballast objectief kan worden weergegeven:

⁹ Grudem, Wayne. *Systematic Theology*: 1994. p 233

(2Kor 3:17) Now the Lord is the Spirit, and where the Spirit of the Lord is present, there is freedom. (NET Bible)

Maar ook een traditionelere vertaling zoals de KJV houdt vast aan “de Heere” als subject:

(2Kor 3:17) Now the Lord is that Spirit: and where the Spirit of the Lord is, there is liberty.

Het feit dat “De Heere” hier alleen maar kan verwijzen naar Christus blijkt uit de context, die gaat over de bekering van het Joodse volk (dat momenteel nog een “deksel” over zijn ogen heeft) tot de Heere Jezus:

(2Kor 3:16) Doch zo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.

De theologen moeten nog meer kromme redeneringen opzetten om ook de volgende verzen, die de Geest van Jezus gelijkstellen aan de Heilige Geest, van hun ware betekenis te beroven.

(Gal 4:6) En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!

(Phil 1:19) Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des Geestes van Jezus Christus.

(1Pet 1:11) Onderzoekende, op welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.

De Geest die in onze harten wordt uitgestort is de Geest van Christus, de Heilige Geest. Deze Geest deed ook de profeten spreken (1 Pet 1:11), en deze Geest is ook de Vader (Joh 4:23-24). Er is maar 1 Geest in God, en deze Geest is God. Nergens in de Bijbel is sprake van twee of drie verschillende Geesten in God. De Geest van God heeft de vrucht in Maria verwekt en gaf het lichaam van Christus leven, en is daarmee de Vader van de Christus. De volheid van deze Geest was in Hem (Kol 2:9). Bij Zijn dood aan het kruis gaf Jezus de Geest, die na drie dagen weer in het lichaam kwam, en zo de dood overwon. Die Geest, De Geest van God, is nu door Zijn overwinning beschikbaar voor iedere gelovige die gehoorzaam is aan Zijn dood en opstanding.

(1Kor 12:13) Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

(Hand 2:38) En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Amen.